

EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ

5. SZÁM. 1946. SZEPTEMBER.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

ÚJ MUNKAÉV KÜSZÖBÉN

Szeptember 29-én ünnepélyes munka-évnívítőja lesz egyházi egyesületeinknek s reméljük, iskoláink is nemsokára új tanévet kezdenek. Az egyesületek főleg társadalmi és szeretet munkát szoktak végezni, iskoláink feladata a nevelés és oktatás.

A társadalmi és nevelő munka talán sohasem volt olyan fontos, de egyben oly nehéz, mint éppen napjainkban, amikor egy vajdó világban kell megtalálnunk helyünket s a háború ütötte sebeket begyógyítva, egy boldogabb világot felépítenünk a magunk és utódaink számára.

Egyesületeinknek az idén minden erejüket megfeszítve, elsősorban a nyomor enyhítésén kell dolgozniok. Az aszály által okozott inséget megérzi mindenki, de vannak szegény kereső nélküli családok, munkaképtelen öregek, akik egyenesen az éhhalálnak néznek elébe, ha a társadalom nem segít rajtuk. Felkutatni, nyilvántartani és a legszükségesebb segílyt eljuttatni a rászorulóknak, lesz egyesületeink első feladata. A másik pedig segílyforrásokat teremteni. Megmozgatni az emberek szívét és lelkiismeretét, hogy ne essék jól senkinek a betevő falat addig, amíg tudja, hogy mellette testvére éheznek. Ma már nem a fölöslegről, hanem a szükségesből is adni kell az éhezőnek, saját darab kenyérünk kétfelé törésével is. Ezt diktálja a felebaráti keresztény szeretet. De tenni kell arról is, hogy ez a megbőjtölt kenyér valóban az éhező szájába jusson s ne az élelmes koldusok korcsmaszámlájára. Szervezeteink ezt a feladatot is meg akarják oldani. Szeretettel kérjük tehát híveinket, szívesen tegyenek eleget annak a feladatnak, amelyre a Katolikus Akicóban a plé-

ános felkéri s jelentkezzenek társadalmi munkára azok is, akik eddig nem voltak bekapcsolódva egyesületeinkbe.

Iskoláink feladata a nevelés. „Társadalmunk békéje és rendje, s általában a jövő szerencsés vagy szerencsétlen alakulása sokban azon fordul meg, hogy milyen munkát végeznek azok a nevelőtényezők, család és iskola, szülők, és nevelők, akik a mai ifjúság testi és szellemi fejlődésének lelki és erkölcsi magatartásának kialakításán dolgoznak.” Mondja Márton Áron püspök 1945. decemberi körlevelében.

Püspök Atyánk azután leszögezi a nevelés gyakorlati szempontjait is. Ezek: 1. Az igazmondás és szótartás, amely valmikor hagyományos magyar erény volt. 2. Közösség- és kötelességtudat. 3. Tekintélytisztelet és engedelmisség, amely alapja minden közösségi és társadalmi életnek. 4. Hivatástudat, ránevelve az ifjúságot a szigorú pontosságra és a munka megbecsülésére. 5. Igazságosság. A békés együtt-élésnek előfeltétele. 6. Emberszeretet. „Le kell győzni a rideg önzés, szellemét, mondja XII. Pius pápa —, újra kell nevelni a társadalmat és ismét a krisztusi szeretetparancs erkölcsi, lelki és természetfölötti magaslataira kell emelni.”

Általában nagyobb súlyt fektessünk az akarat nevelésére, mint az értelmére, mert a legtöbb embernél nem az értelmi belátás, hanem az akarat elhatározás hiányzik. Belátja a jót eszével s mégis a rosszat követi gyenge akaratával. A békét is a jóakarató embereknek ígérte Isten. Szülők, akik gyermekeikét jövőjét akarják biztosítani, dolgozzatok együtt az iskolával azon, hogy gyermekeik akarat-erős, jellemes emberek legyenek.

Az új munkaévnnyitővel kapcsolatban *lelkinap lesz* a zárdában, amelyet *Vitályos Balázs* brassói hittanár tart. *21-én* (szombaton) este 6 órakor szentbeszéd és gyónatás, *22-én* (vasárnap) 10 órakor szentmise, szentbeszéd és közös áldozás. Délután 3 órakor szentbeszéd a templomban. *A vacsernye, kivételesen 5 órakor lesz* s azután *díszgyűlés* a zárda tornatermében.

A díszgyűlés műsora:

1. Ének. „Szemünk az égre bizva néz.” 2. Megnyitó a plébánostól. 3. Zon-

goraszám: Incze Tusi. 4. Évi program. Ismerteti: Gertrud szoc. testvér. 5. Mécsverseket szaval: Kozma Gy. 6. Népdalokat énekel: Giligor Pál. 7. Ünnepi beszédet tart: Vitályos Balázs. 8. Székely tánc: A Kongregáció és Legényegylettől. 9. Zárószót mond a plébános. 10. Székely himnusz.

Minden kat. Testvért szívesen látunk és várunk. Akik a lelkinapon is résztvesznek, vasárnap ebédet kaphatnak a zárdában.

EGYHÁZI KRÓNIKA

Előző számunkban megírtuk, hogy a folyó év május 19-iki egyházközségi közgyűlés a következő 3 évre megújította az egyháztanácsot. Püspök urunk 1825—1946 szám alatt megerősítette az új egyháztanácsot, amelynek tagjai június 29-án, miután a szentségekhez járultak, ünnepélyesen letették az esküt. Az új egyháztanács tagjai a következők: Számadó gondnok: dr. Ferenc Mihály. Jogtanácsos: dr. Daragó András. Egyháztanácsosok: Antal Ferenc, Asztalos Endre, Boda Dezső, Bogdán R. Andor, Bokor András, dr. Fogolyán Kristóf, Csiki Frigyes, Kernászt Géza, dr. Király Henrik, dr. Koczka Árpád, Lapikás Béla, dr. Mélék István, Miske Sándor, dr. Molnár Dénes, Román Vilmos, Sántha József, Sárkány János, Szabó János, Szöcs Géza, Sztakics János, Török Gyula, Vikárius Árpád és Zátyi József. Póttagok: Hervay József, Szeles József, Mattern Ernő, Albert István, Kovács Ignác, Hegyi Gyula, Dombrády László és Tölcséres András.

A csíksomlyói pünkösdi búcsún, az idén körülbelül 120 ezer ember vett részt. Sepsiszentgyörgyről is többen voltunk egy ezernél. Csíksomlyó vonzóereje évről-évre nő. A Mária-tisztelet mélyen gyökerezik népünk lelkében s súlyos időkben kétszeresen érzi a székely nép a Nagyszűz segítségének szükségét.

Csíksomlyón sok búcsús kezében. Több, mint ezer példányban vették meg.

Gyári munkásaink lelkiiségére és katolikus öntudatára vall, hogy azokon az ünnepéken, mint pl. Szent Péter és Pál és Nagyboldogasszony volt, amelyekre nincs munkaszünet, reggel 5 órakor jönnek el szentmisét hallgatni. Szerencsés az az üzem, amelynek ilyen lelkiismeretes munkásai vannak, mert kötelességteljesítés és becsületesség csak ott található, ahol lelkiismeret van.

Apostoli iskolát rendezett a Katolikus Akció központja városunkban július 8—11-ig a brassói és kézdi-orbai esp. kerületek számára. Vidékről kb. 40-en, híveink közül 15—20-an látogatták az előadásokat. Meleg együttes alakult ki 4 nap alatt a résztvevők között. Igazi lelki felrészülés és az apostoli munkára való felkészülés volt. A tanfolyam vezetője dr. Faragó Ferenc AC. igazgató, tudós teológiai tanár volt.

A budapesti gyermekek nyaraltatásában egyházközségünk is nagy részt vállalt. A gyermekeknek több, mint fele szerény viszonyok között élő híveinknél volt elhelyezve. A katolikusok a zárdai elemi iskolában rendszeres iskolai oktatásban részesültek. Az egyházközség pedig az augusztus 10-iki szabadtéri előadásának teljes jövedelmét felruházásukra fordította.

Egyházi Tudósítónkat jól esett látni

Templomszentelés volt augusztus hó 18-án, a minden emberlakta helytől 25 km-re fekvő Kősteleken amelyet a csik-somlyói atyák pásztorálnak. A székely lüthűség jelei: Nem bántani, hanem mérsékelni kellett a szegény erdei munkásokat, hogy egyszerre ne menjenek igen sokan a templomépítésben segíteni. A magakészítette harangot egy zsongódi székely legén yajándékozta. A szentelésre a csiki falvakból közel 1000 ember jött össze az úttalan rengetegben, kifejezni együttérzését a tőlük elszakadt testvérekkel. Vajjon mi mikor szentelünk Kilyénben templomot?

A textilművek dolgozóinak szakszervezetétől a következő átiratot kaptuk: „Róm. Kat. Plebánia Hivatalnak, Helyben. A textilvári munkásság nevében háls köszönetünket fejezzük ki úgy a rendezőségnek, mint a lelkes szereplő gárdának,

a munkátestvéreink részére 1946. augusztus 11-én kedvezményes helyárrakkal rendezett „Jairus leánya“ c. bibliai zenés dráma szabadtéri előadásáért, mely által mindnyájunknak felejthetetlen élményben volt részünk.

Reméljük, hogy a jövőben is szorosan együttműködve igyekszünk munkátestvéreink kulturális színvonalait emelni.

Sepsiszentgyörgy, 1946 augusztus hó 14-én.

Aláírások.

Egy új gyóntatószékre a következő megajánlások történtek: Zátyi József 300.000, dr. Ferencz Mihály 100.000, dr. Melli István 100.000, dr. Elekes György 100.000, Sztakics János 100.000 lej és párnázás, Román Vilmos 20.000, Miske S. 20.000 és Szilveszter S. 20.000 lej. Hála köszönet a szíves adományokért.

Jairus leánya

Mellau István nagyváradai plebánosnak ez a bibliai drámája már fogalomná vált Sepsiszentgyörgyön és környékén. Tárgyilagosan megállapíthatjuk, hogy ekkora sikere még nem volt előadásnak városunkban. Hatszor ment a szabadtéri színpadon, egyszer a nagyteremben s még mindig nincs betelve vele közönségünk, újabb előadásokat vár.

Gondolkozom: honnan e páratlan hatás? Mi vonzotta az ezres tömegeket helyből és vidékről, foglalkozás, műveltség, vallási, sőt nemzetiségi különbség nélkül? A nagyszerű előadás és látványos tömegjelenetek, Ferencz Jenő és dr. Melli István betanításában; az impozáns szabadtéri színpad s nagyszerű díszletek, Orendt Gyula terve szerint; a színpompás, korhű ruhák, Csiky Mária és Réz Domokos főnominálésú kreációja; Filipánits István és Dakó István mesteri maszkirozása; a Molnár Károly vezetésével kitűnően összejátszó zenekar és énekkar; Prázsmáry Sándor színes villanyvilágítása; mindmind közrejátszottak a siker elérésében, de a rendkívüli hatást mégsem magyarázzák meg teljesen.

— Nem tévedünk, ha azt állítjuk, hogy a teljes hatást Krisztusnak ma is a lelkekben élő történelmi személye váltotta ki. A biblia szelleme árad felénk a darabból. A Szentlélek érintette a nézők lelkét. Az egyiknek azt sugta az Isten lelke, hogy az előadási nap után Krisztusképet szerezzon lakása számára. A másik arra kéri feleségét előadás után, hogy tanítsa meg a rég elfelejtett Miatyánkra. A harmadik nem szól semmit, csak gondolataiba mélyed s könnyeket törül ki szeméből. Ugy látszik, hogy ezeréves kereszténységünk sokkal mélyebbre ásott népünk lelkében, mint az sokszor kereszténytelen cselekedeteiből látszik. A hétköznapiak pora betemetheti az ember lelkében a Krisztus-arcot, de elég egy családi tragédia ahhoz, hogy elfújja ezt a port s a gögös ember megtörve boruljon Krisztus lábaihoz. A Jairus-család tragédiáját mindenki evv kicsit a magának érezte s tudatára ébredt, hogy minden problémának végső megoldása az a Krisztus, aki nemcsak hirdette a megbocsátást és szeretetet, hanem gyakorolta is azt.

Ez az előadás bebizonyította azt, hogy népünknek érzelme, van a művészi szép és

az erkölcsi jó iránt. Aki tehát valódi népművelést akar, adjon a népnek szépet és erkölcsi jót s akkor nem kell a hangos hírterjesztés izléstelen eszközeihez nyúlnia, hogy közönséget biztosítson előadásának.

Örömmel láttuk azt is, hogy vannak még közös értékeink és eszményeink, amelyek egybefűznek minden jóakarató embert felekezetieskedés nélkül. Másvallású testvéreink is tömegesen jöttek az előadásra mintegy lelki igényt kielégíteni, minden hátsó gondolat nélkül. Szép jelét adta ennek az egyik ref. lelkész is, aki híveinek úgy ajánlotta előadásunkat, hogy „Önmaga ellen vét, aki ezt meg nem nézi.”

Ha pedig valaki nemcsak a darabot nézte, hanem azt a sokrétű közönséget is, amely olyan egy lélekkel szívta magába a katolikus pap által írt darabnak minden szavát, gondolatát, egy-két órára belerigathatta magát abba a gyönyörű elképzelésbe, hogy nemcsak a hitünk gyökere egy, hanem újra egyek vagyunk a részletekben is. Azt hisszük, hogy ilyen előadások közelebb hoznák egymáshoz az embereket, nemcsak egy-két órára, hanem tartósan is.

Ezt pedig leveles ládánkban találtuk:

Jairus leánya

*Aki küzd nagy és nemes célokért,
De sehogy el nem éri a célt,
Mivel a balsors ezt nem engedí
S minden gátlását elébe veti;
Ellene támad minden barátja
És szent eszméit megölve látja,
Imádkozzék! Ne essék kétségbe!*

*A szent eszmék nem halnak meg soha.
Higgyen Istenben buzgó, nagy hittel,
Ne hagyja el őt soha, s ő sem hagyja el.
Kérje, hogy intsen az Isten uja,
Mert erre minden megfordul újra.
Mi annak látcsik, sem örök halott.
Jairus leánya is feltámadott.*

AGOSTON MÁRIA

Sepsiszentkirály, 1946 VIII. 3. (előadás után).

NÉPMOZGALMI ADATAINK

1946. jun. 1.—szept. 1-ig.

A szent keresztiségben az Egyház tagjai lettek: Kovács Edlt, Daragics Árpád Péter, Péter Magdolna, Vitális Sándor, Csébi Blanka, Popa Sándor, Tóbiás László, János József, Tégiás József, Bocsodi Éva, Sándor Zoltán, Fülöp Imre, Birna Piroška, László Mária és Ruzs László. Összesen: 15.

Szentségi házasságot kötöttek: Nagy Zoltán és Bedő Olga, Bács György és Daragics Juliánna, Simon Ferenc és Vánca Jolán, Sovánka Tibor Jenő és Keresztes Ilona Adél, Balázs István és Mihály Ilona, Paszjár Sándor és Kajcsa Ilona Jónán, Boga Barabás András és Vaszi Agnes. Összesen 7 pár.

Meghaltak: Teleki Erzsébet (gyermek), Czintos Mária, Fazakas Magdolna (gyermek), Grunden Mária, Székely Rudolf, Leitinger Ilona, Varga Éva, Csemik Árpád, Moesel József, Kovács Edit (gyermek) és Dániel Erzsébet (gyermek). Összesen 11. 7 felnőtt és 4 gyermek. A felnőttek közül 2 nem részesült a beteges szentségében.

AZ ISTENI TISZTELETEK SORRENDJE TEMPLOMUNKBAN

Vasár- és ünnepnap: 7 és 9 ó. szent mise, 10 ó. nagymise és szentbeszéd, — Délután: 6 ó. vespere.

Hétköznapokon: Fél 7 ó. gyóntatás, 7 ó. szentmise.

Első pénteken és szombaton: 5 ó. gyóntatás, fél 6 ó. áldoztatás, 6 és 7 ó. szentmise.

AZ OKTÓBERI AJTATOSSÁGOK MINDENNAP ESTE 6 Ó. LESZNEK.

Minden vasárnap délután 4 órakor a zórdában műsoros vallásos előadás van, hitoktatással felnőttek számára. Minden érdeklődőt szívesen látunk.

Felolószerkesztő és kiadó:

SZILVESZTER SÁNDOR
püspök.

Az Alba-Iulia-gyulafehérvári Egyházm. Hatóság 2887—1946. számú engedélyével.